

6. Официальный сайт компании «КонсультантПлюс»[Электр. ресурс].— Режим доступа: http://www.consultant.ru/document/cons_doc_LAW_149746/

7. Фельдман А. Б. Основы рынка производных ценных бумаг: Учебно-практическое пособие. — М.: ИНФРА-М, 1996. — 96с.

8. Фельдман А. Б. Производные финансовые и товарные инструменты: Учебник для студ., обуч. по спец. «Финансы и кредит», «Мировая экономика»: 2—е издание, доработанное и дополненное. — М.: Экономика, 2008. — 472с.

УДК 657.421.3:346.2

В. М. Дуба,

к.е.н., доцент кафедри обліку
підприємницької діяльності,
ДВНЗ «Київський національний економічний
університет імені Вадима Гетьмана»

УПРАВЛІННЯ НЕМАТЕРІАЛЬНИМИ АКТИВАМИ У ФОРМУВАННІ СТРАТЕГІЇ ІННОВАЦІЙНОГО РОЗВИТКУ КОРПОРАЦІЙ

Актуальним завданням сучасної теорії та практики управління конкурентоспроможністю корпорацій є пошук універсального вимірника впливу інституційного середовища на процес господарювання. Вважаємо, що це завдання можна вирішити за допомогою залучення концепції трансакційних витрат. Оскільки в економічній теорії науково доведено вплив трансакційних витрат на ефективність діяльності підприємства та вплив ефективності діяльності на конкурентоспроможність підприємства, то вплив рівня трансакційних витрат на конкурентоспроможність корпорацій у принципі може бути пояснений крізь призму поняття ефективності діяльності. Проте залучити трансакційні витрати до оцінки конкурентоспроможності нефінансових корпорацій можливо лише за умови, якщо дотримуватися розуміння поняття ефективності, запропонованого новими інституціоналістами.

Управління нематеріальними активами — це процес ухвалення рішень зі створення та введення нематеріальних активів у комерційний оборот в умовах ринкової конкуренції з метою отримання максимального прибутку. Стратегія управління підприємством на основі використання нематеріальних активів є конк-

ретним механізмом збільшення обсягів реалізації продукції та розширення ринків збуту продукції

З метою повного розкриття функцій управління нематеріальними активами на вітчизняних підприємствах пропонується розглядати процес управління НМА як самостійну підсистему у складі системи управління підприємством. Структурну модель організації управління нематеріальними активами на підприємстві запропоновано на рис. 1.

Рис. 1. Структурна модель організації управління нематеріальними активами підприємства

Процес управління нематеріальними активами пропонується організувати у три етапи:

І. Управління формуванням і розвитком нематеріальних активів, яке передбачає:

1) інвентаризацію нематеріальних активів. При цьому мають вирішуватися такі завдання: визначення вартості НМА, бо вони є частиною майна підприємства, яка підлягає бухгалтерському обліку й оцінці величини для постановки на баланс; правове регу-

лювання відносин створення й використання НМА. Це припускає введення на підприємстві режиму комерційної таємниці, розробку системи правової охорони раціоналізаторських пропозицій, розробку системи матеріального і морального заохочення авторів, розробку системи підготовки і навчання персоналу для роботи зі створення НМА тощо;

2) дослідження зовнішнього конкурентного середовища: вивчення фірм-конкурентів і продукції, що випускається ними, а також дослідження потреб ринку. До пошукових методів можна віднести патентні дослідження, фірмові дослідження, визначення науково-технічного рівня продукції, що випускається, бенчмаркінг тощо;

3) вибір типу стратегії конкурентної поведінки на ринку.

Очевидно, що для ухвалення рішення у сфері створення нематеріальних активів має бути визначений свого роду системний орієнтир, який виступає типом конкурентної стратегії.

УДК 336.02

М. І. Дуба,

д.е.н., професор, декан
кредитно-економічного факультету,

В. В. Шевчук,

аспірант кафедри банківської справи,
ДВНЗ «Київський національний економічний
університет імені Вадима Гетьмана»

ФІНАНСОВА СТАБІЛЬНІСТЬ ТА ШЛЯХИ ЇЇ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ

Нині вітчизняна фінансова система розвивається у складних кризових умовах. Серйозність причин кризи надала імпульс владі всіх країн світу переглянути розподіл повноважень відповідних регулятивних державних органів, засвідчила першочерговість докорінного поліпшення основ управління функціонуванням фінансової системи. Сьогодні забезпечення фінансової стабільності входить до числа пріоритетних завдань економічної політики багатьох країн.

В Україні виникає необхідність введення нової державної політики щодо забезпечення фінансової стабільності. Вона повинна